

שירים וכטסט מתורגמים ע"י רפאל הריס
כל הזכויות שמורות, 1984

(גבעה קרוב לקמלוט ; כל אנשי החצר נמצאים על הבמה).

תמונה א"ב:

אלהים אדירים - המרכבה עצרה !

דינרון :

אתה בטוח שהמרכבה היא שלה?

אשה א :

בטח - כולה לבנה, עם סוסים לבנים; ברור שהיא מרכבה של פלה (מן)

דינרון :

מורליון, יש אסון - המרכבה של גוונניביר עצרה למטה, בגיא !

אשה ב :

כן, זה נשמע נכון. זכרתי שכך היא תעשה.

מורליון :

אבל זאת מסורת עתיקה שמקבלים פניהן של מלכות פלוח בראש הגבע
מה נעשה?

דינרון :

אידיוט ! תקעו בשופר - ותפגשו אותה למטה בגיא !

מורליון :

אבל יש מסורת !

דינרון :

הנה: "הנני מכריז שמתיועם ועד עולם, מקבלים פניהן של כל המלכו

מורליון :

החדשות למטה, בגיא". עכשיו, זה בסדר?

תשמעו כולם - הנה נקבל את פניה של הגברת גוונניביר למטה בגיא

דינרון :

באופן מסורתי. (כולם יוצאים, חוץ ממורליון).

מורליון (מדבר אל העז): ארטור, תרד מהעץ... הוד מלכותה, אני יודע שאתה שט

מורליון (מדבר אל העז): ארטור, תרד מהעץ... הוד מלכותה, אני יודע שאתה שט

תרד מיד (ארטור יורד).

מורליון (מדבר אל העז): ארטור, תרד מהעץ... הוד מלכותה, אני יודע שאתה שט

מורליון, למה לא לימדת אותי על אהבה ונישואין ?

ארטור :

אל תבלבל אותם ככה - הם שני דברים שונים ! אגב, כדאי לה ללמוד

מורליון :

ממני מה שתוכל, כי לא אשאר כאן עוד הרבה זמן.

מורליון :

למה לא?

ארטור :

אמרתי לה אלף פעמים; תבוא שד ששמה נימיו, והיא תקסט אותי

מורליון :

ותנעל אותי בתוך מערה לכמה מאות שנה. (ארטור צוחק)

זה לא בלוי - זה יקרה!

מורליון :

אז כשתיה תתקרב, תתפוח את עצמך לצפורו מורליון, תתפוח אותי ?

ארטור :

ברגע זה, כמו שתמיד עשית כשהייתי תלמיד שלה.

מורליון :

מה - שתוכל לעוף אל פלחה להסתפל אליה דרך החלון? - לא !

מורליון :

מורליון - אתה שוכח שאני המלך !

ארטור :

זה אתה ששוכח - תחשוב על כל השמחה שהבאת לקמלוט:

מורליון :

נסיכה צעירה מגיעה להתחתן איתה! כתוצאת ברית שלום בין עמים

שכנים... ואיפה המלך? מטפס בעציטו תודה לאל שההיסטוריה אף

פעם לא תדעא-תודה לאל שעמך אינו יודע! (יוצא)

מורליון :

עמי באמת! אתה חושב שעמי באמת משתדל לחשוב איך מרגיש המלך בי

ארטור :

לפני החתונה שלו? (מודה לעצמו) להגיד את האמת, זה בדיוק מה שע

עושה.

(וְשֵׁר "תְּהִי־תִי מִה עוֹשֶׂה הַמֶּלֶךְ הַיּוֹט").

(בְּסוֹף הַשֵּׁר הוּא שׁוֹמֵעַ מִשְׁהוּן מֵאַחֲרֵי הַקְּלָעִים, וְשׁוֹב הוּא מִסְפֵּס בַּעַז; גּוֹוֹנִיכִי נִכְנָסֵת וְשֵׁרָה "אֵיטָה הַכִּיף חִיטָּה שֶׁל נְעֻרֹת"; בְּסוֹף הַשֵּׁר אֲרִסוֹר נוֹפֵל מִהַעֵז, וְגוֹוִיכִי כֹד מִתְחִילָה לִרְדֹּץ מִמֶּנּוּ).

אֲרִסוֹר: סְלִיחָה, סְלִיחָה גְבוּרָתִי - אֲנִי לֹא אֶפְגַּע בָּהּ .

גּוֹוִיכִי: שָׁקְרוּן הַקְּמוּץ עָלַי וְהַזְרוּק אוֹתִי לֵאדָמָה וְ

אֲרִסוֹר: לֹא אֶעֱשֶׂה דְבַר כֵּזֶה וְ

גּוֹוִיכִי: אִז תִּקַּח יָרִי וְתִקְשֹׁר אוֹתִי לַעֵד וְ

אֲרִסוֹר: בְּאֵמֶת, אֲנִי מִגִּסִּיתִי שְׁלֹא וְ

גּוֹוִיכִי: אִז תִּקַּח אוֹתִי וְתִשָּׂא אוֹתִי עַל כַּתְּפֵיךָ וְ

אֲרִסוֹר: לֹא, לֹא, אֲנִי נִשְׁבַּע שְׁלֹא וְ

גּוֹוִיכִי: לִמָּה לֹא? תִּחַנְצַל מִיָּד וְ

אֲרִסוֹר: אֲנִי מִתְחַנְצֵל, אֲנִי לֹא בְּטוֹחַ מִה עֲשִׂיתִי, אֲבָל אֲנִי מִתְחַנְצֵל הַכֵּל זֹאת;

גּוֹוִיכִי: אַה-אֲנִי מְכִינָה, שָׁמַעַת אוֹתִי מִתְפַּלֵּלָה, וְאַתָּה יוֹדֵעַ מִי אֲנִי .

אֲרִסוֹר: כֵּן-אֵת גּוֹוִיכִי .

גּוֹוִיכִי: זֶה מְסַבֵּיר אֵת הַחֲנוּגוּתָה הַנִּימוֹסִית, הַמְכַמֶּנֶת וְהַגּוֹרָאֵה אוֹיֵךְ קוֹרְאִים לָהּ?

אֲרִסוֹר: (מְחַסֵּס) אַה, חֲבֵרִי קוֹרְאִים לִי, וְרֹט .

גּוֹוִיכִי: "וְרֹטל וְ אֵיזָה שֶׁמֶת מְגוֹתָה וְ שָׁמַעַת אוֹתָם נִכְוֵן ?

אֲרִסוֹר: כֵּן, זֶה שֶׁמֶת הַחִיפָה שְׁלִי מִלִּדְוָתִי .

גּוֹוִיכִי: וְרֹט... זֶה בְּאֵמֶת "וְרֹט" ?

אֲרִסוֹר: כֵּן .

גּוֹוִיכִי: וְרֹט, כֹּא נִבְרַח בְּיַד, אֲמַת יָכוֹל לֵהִיֹּת שׁוֹמֵר רֵאשִׁי. מִיָּחַד נִרְאָה אֵת אֲנְגִלְיָה, צְרִפֶּת סְפִיד .

אֲרִסוֹר: זֶה נִשְׁמַע נִפְלֵא, גְבוּרָתִי, אֲבָל אֲנִי מִזְכֵּרָה לֹמֵר לֹא. אֲבָל אִם תִּרְצִי אֲנִי

יָכוֹל לִמְצוֹא לָהּ מִשְׁהוּן אַחֵר .

גּוֹוִיכִי: אִז, תִּמְצֵא אוֹתוֹ מִתֵּר - אִין הַרְגָה זְמוֹ .

אֲרִסוֹר: או - הַסְתַּמְלִי סְבִיבָה, גְבוּרָתִי; אֶמְלוֹט מִיִּחְדָּת בְּמִינָה; וְלִנְה יֵשׁ הַאֲקָלִים

הַנְּעִים מִיִּתֵר כֵּל אֲנְגִלְיָה - גְבוּרָתִי הַמֶּלֶךְ . 3/ .

גוּוּנִיבִיר: או, בחינה! (והוא שר "קמלוט").

דינדון: הניה! מצאתי אותה:

גוּוּנִיבִיר: וורט, שמור עלי! (פולם נכנסים).

דינדון: תסלח לי, הוד מלכותך, לא ראיתי אותך (ופורע ברה; כל החצר פורעים ברה ויוצאים).

ארטור: כשהייתי בן שמונה עשרה, המלך מת ולא השאיר יורש עזר, רק חרב בתוך

סדן שהיה מונח על אבן גדולה. וכתובות על האבן היו המילים, "מי

שמוציא את חרב זה מסדן ואכניס אלו, הוא המלך של כל אנגליה".

הרבה אנשים השתדלו להוציא את החרב, אך לא הצליחו. לבסוף הכריזו

תחרות גדולה להחליט מי יהיה המלך.

אני הלכתי בנושא פלים לבן דוד שלי, סיר קיי, באותו בוקר של

התחרות, הוא גילה ששכח את חרבו, וביקש ממני להביא אותו אליו.

בדרך הביתה, עברתי על יד חצר, ושם ראיתי חרב עומד בסדן שהיה

מונח על אבן - חשבתי שזה היה מצבת זכרון. בכל זאת, חשבתי שבמקום

ללכת כל הדרך, שאקח את החרב הזו. השתדלתי להוציא אותו, ונכשלתי.

עוד פעם - ונכשלתי שוב. משכתי פעם שלישית... ולאט לאט זה יצא.

פתאום שמעתי רעש גדול ועם רב צועקים: "יחי המלך, יחי המלך!"

וככה נעשיתי למלך. ועד שנפלתי מהעז וראיתי אותה, לא רציתי

להיות מלך. אך מאז הרגע ההוא, רציתי להיות המלך הטוב ביותר

בכל ההיסטוריה... אם תבואי איתי, אסדר לך נסיעה הביתה

לאכיר. (מתחיל לצאת, וגוּוּנִיבִיר שרה כמה שורות מ"קמלוט"

חס יוצאים יד ביד).

תמונה ב':

מורליון: (נכנס): כל חיי השתדלתי ללמד אותו לחשוב.

דינדרון: (נכנס): על מי אתה מדבר מורליון?

מורליון: על ארטור; לפסוף יש לו תכנונים! הוא לא היה זקוק להרצאה;

היה זקוק למלכה! אה - זה יהיה יפה... (מפסיק שומע את הקול של נימיה)?

דינדרון: נו, יהיה יפה... תמשיך.

מורליון: כן, זה יהיה בליה, בעוד חמש שנים... (ושוב מפסיק).

דינדרון: מה אתה רוצה לומר?

מורליון: אני לא זוכר, אתה לא שומע את הקול?

דינדרון: איזה קול?

מורליון: או, נימיה, כבר את באה? עוד לא, בבקשהו (דינדרון יוצא)

לא נימיה, אני רוצה לדעת מה יקרה לו... (הקול והמנטיקה נעשים יותר חזק, ולאט לאט, מורליון יוצא).

(ערב אחד, אחרי חמש שנים)

תמונה ג':

ארטור: ג'ני, אני מכיל לא מה שהבטחתי לך שאהיה - אני כשלוך במור.

ג'ני: ארטור, זה לא נכון; אתה הגיבור הכי גדול בכל אנגליה!

ארטור: אבל משום מהו ג'ני? הכח לא תמיד עולה על הצדק.

ג'ני: שטויות, יקרתי: להיות צדיק שמפסיד לא יכול להיות צודק.

ארטור: זה נכון. אה בעצם אם אין שום סיבה לכל המלחמות האלה - אז

למה תמיד יש לנו אותן?

ג'ני: מפני שהאפירים אוהבים אותם: זה כסף להכנס לקרב ולהפוך

ולהרביץ - הרבה פעמים אתה בעצמה אמרת את זה.

ארטור: את צודקת, זה באמת כסף. אבל זאת לא נשמעת לי סיבה מספקת?

אני חושבת שכן. וכמה מרגש זה לראות את האביר שלך יוצא לקרב עם שריונו וחרבו, ובמיוחד כשידוע שיבוא הפיתה בשלום לארחת ערב!

ג'ני:

זהו - השריון! רק לאבירים יש מספיק כסף לקנות לעצמם שריון. הצעה: נכון או לא, יש להם הכח, אז נכון או לא, הם תמיד צודקים; וזה לא צודק נכון?

ארטור:

מאה אחוז. (מברך בלתי)

ג'ני:

ג'ני, הבה נתחיל חברה חדשה של אבירים, הם יילחמו למען הצדק. זהו, לא, "הכח עולה על הצדק" אלא "הכח למען הצדק".

ארטור:

ארטור, זה רעיון נפלא - ויש לנו שולחן עגול גדול שעל ידו כל האבירים יכולים לשבת; וזה עגול שלא יריבו האבירים על הפכוד לשבת בראש השולחן. (שרים דיפריזו של "קמלוט")

ג'ני:

ארטור:

(מחוץ לקמלוט, בראשון למאי; לנסלוט נכנס ושר "סה מאוי")
(דאף, נושא כליו, נכנס מושך אביר חוסר תודעה).

תמונה ד'

הוא עוד לא מרגיש שום דבר, לנסלוט; ממש נחת לו מכה ניצחת! או, המלך ארטור - איזה מין אדם אתה שהמצאת את השולחן העגול; אני מקדיש את עצמי היום אל הרעיון הנפלא שלך. אויביש של ארטור - הזהרה!

דאף:

לנסלוט:

איזו מכה מצויינת! נפלא - ממש נפלא!

ארטור:

עכשיו שאתה ער, אדוני אביר, אומר לך שלום. ובפעם הבאה שתיפנס לדו-קרב איתי, תזכור שאתה נלחם עם היד-ימין של המלך ארטור! (מתחיל לצאת).

לנסלוט:

חכה - אני המלה ארטור. (ואף כורע ברה).

ארטור:

מה? אתה? המלה ארטור?

לנסלוט:

כן. כמעט המלה ז"ל!

ארטור:

אני? הפיתי אותך? (נופל על פניו) הוד מלכותה, אני לנסלוט

לנסלוט:

דה לאק. נא לסלוח לי.

מה - אתה לנסלוט - נאמר לי שאתה באו מורליו אמר לי שאתה

ארטור:

תהיה... מה זה היה?

חברה אם תקבל אותי? מגנה בזמן של ספנה? כל זה ועוד אני.

לנסלוט:

תן לי פקודה תן לי לשרת אותך האם יש איזה רע שאוכל להצדיק?

יש אויב שבו אוכל להלחם?

להגיד את האמת, אין הרבה לעשות היום. היום יום ראשון של מאי,

ארטור:

והמלכה והנשים שלה והאפירים הלכו לעשות "אה-מינג".

"אה-מינג", הוד מלכותה?

לנסלוט:

כן, זה פעין פיקניק.

ארטור:

פיקניק, הוד מלכותה?

לנסלוט:

כן, זו מסורת שיש לנו כאן. אוכלים בחוץ, קוספים פרחים... אתה

ארטור:

יודע, אנגליה.

אפירים קוספים פרחים!

לנסלוט:

מישהו צריך לעשות את זה... לנסלוט, פתאום נזפרתי במה שמורליו

ארטור:

אמר. הוא אמר שאתה תהיה האפיר הגבור ביותר שישב בשולחני. אז,

חשבתי שהוא התכוון לשולחן אוכל! אבל הוא התכוון לשולחן העגול!

ברוך הבא, לנסלוט, ברור הבא לשולחן העגול.

- (הנשים והאבירים נכנסים; גוויניבר והם שרים "זה מאי";
בסוף השיר פלינור, מלך זקן, נכנס).
- פלינור: תסלחלי אם אני מפריע לכם, אבל האם מישהו כאן ראה מכשפה עם ראש של נחש, גוף של דוב, זנב של אריה, ונשמעת כמו ארבעים כלבים? מה? מה?
- אשה: כדע ברה, אביר; אתה בפני הוד מלכותה, גוויניבר, מלכת אנגליה שלום עליכם. תסלחו לי אם לא אכרע - איני יכול - ישנתי בחוץ שמונה עשרה שנה ושריוני חלוד.
- גוויניבר: מי אתה, אדוני?
- פלינור: שמי? המלך פלינור, מה? אגב, איפה אני?
- גוויניבר: אתה לא יודע? אתה בקמלוט.
- פלינור: הייתי בקמלוט פעם; ביליתי לילה אחד נעים עם בחור שנקרא וורט את מכירה אותו במקרה?
- גוויניבר: אני מכירה אותו טוב מאוד. הוא פעלי, ארטור, המלך של כל אנגל מה - המלך? יישר כח, באמת יישר כח! (מתחיל לצאת) תמסרי לו ד"ש ממני... המלך של כל אנגליה...
- גוויניבר: אדוני, אני בסוחה שהמלך ירצה לראות אותך, אתה רוצה ללון כאן הלילה?
- פלינור: מה - בתוך בית?
- ג'ני: כן, עם מיטה.
- פלינור: מיטה?
- ג'ני: גם עם כריות?
- פלינור: כן, זה יהיה נהדר.
- ג'ני: קלריוס, בבקשה ללוות את האורח שלנו אל הארמון.

- קלריוס: פְּבוּדֵי לְשֵׁרֶת, הַמְּלִכָּה (יּוֹצְאִים, כּוֹלֵם צוֹחֲקִים)
- ג'ני: (אַרְטוֹר וְלִנְסְלוֹט נִכְנָסִים)
- ארטור: אִיזוֹ הַפְּתָעָה נִחְמְדָה, אַרְטוֹר.
- ג'ני: ג'ני, נָא לְהַפְּיֵר אֶת לִנְסְלוֹט דוֹ לֵאמֹר, שֶׁבֵּא מִצְרַפֶּת לְהִצְטַרֵּף אֶל הַשּׁוֹלְחָן הָעִגְוֵל.
- ג'ני: נָעִים מְאֹד, אֲדוֹנֵי.
- לנסלוט: יֵשׁ לִי הַכְּבוֹד, הוּד מְלִכּוּתָהּ.
- ג'ני: תּוֹדָה, אֲדוֹנֵי, אַרְטוֹר, אַחֲרֵי הַצְּהָרִים רְצִינוּ...
- לנסלוט: הַחֲלוֹם הַנִּפְלֵא הַזֶּה צְרִיבָה לְהַצְּלִיחַ.
- ג'ני: בְּאֵמֶת, מוֹכֵרָח לְהִיּוֹת, אַרְטוֹר, רְצִינוּ...!
- לנסלוט: הַבְּטַחְתִּי לְהוֹד מְלִכּוּתוֹ הַמֶּלֶךְ שִׁיֹּכֵל לְסַמֵּר עָלַי בְּכֹל זְמַן וּבְכֹל עֵת.
- ג'ני: טוֹב לְדַעַת, אֲדוֹנֵי, אַרְטוֹר, יֵשׁ לָנוּ...!
- לנסלוט: אֲנִי תָּמִיד בְּשִׁרְתָּהּ. בְּרִשְׁתָּהּ.
- ג'ני: אֲפֹשֶׁר לְרְאוֹתוֹ אַרְטוֹר, הֲאֵס אֶתְּךָ נִשְׁאֵר לְאַרְוַחַת צְהָרִים?
- ארטור: אָה - אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁלֵא, לֵנֵס, תִּכּוֹא בְּמַהִירָתוֹ! (יּוֹצְאִים)
- ליונל: הַצְּרַפְתִּי הַזֶּה - מְאֹד מְעַצְבֵּן!
- אשה: הוּא כָּל כֵּן טוֹב!
- דינרון: בְּטַח! כִּרָּה אֶת תַּעֲלָה הַכְּרִיסִית וְהִלָּה בְּיַפְשָׁה פְתוּרָה הֵימָן!
- ג'ני: דִּינְרוֹן, מִתִּי הַתְּחַרְוֹת הַבְּאָה?
- דינרון: בְּשִׁבּוֹעַ הַבָּא, הוּד מְלִכּוּתָהּ.
- ג'ני: וּמִי הַאֲבִירִים הַגִּיבּוֹרִים בְּיוֹתֵר?
- דינרון: סִיר סְגֵרְמוֹר, סִיר לִיוֹנֵל - וְאֲנִי, הוּד מְלִכּוּתָהּ.
- ג'ני: הַמִּמְמ... (וְשֵׁרָה "אֶל הַיְרִיד").

(ארטור נמצא בחדר, ג'ני נכנסת)	<u>תמונה ו':</u>
מה זה, ג'ני?	ארטור:
מכתב של תודה מליונל, הוא נושא את המטפחת שלי בתחרות מחר.	ג'ני:
ג'ני, אז הייתי מודה לך אם תרשי ללנסלוט לשאת את המטפחת שלך נגד סגרמור.	ארטור:
אבל כבר הכסחתי אותה לסגרמור.	ג'ני:
או נגד דינרון?	ארטור:
הוא ביקש כל כך יפה, לא יכולתי לסרב.	ג'ני:
ג'ני, זה נורא! אז אני מבקש שלא תרשי לאף אחד מהם לשאת את המטפחת שלך.	ארטור:
רק אעשה זאת אם תצווה אותי - כמלה.	ג'ני:
ואם אצווה, תסלחי לי?	ארטור:
לעולם לא.	ג'ני:
ואם אבקש, כבעלה, התעשי לי טובה?	ארטור:
לא, אה, אם מלה יצווה, אקיים את פקודותיו. (יוצאת)	ג'ני:
או, לעזאזל! מרליון, כל זה רק אשמתי!!! (ושר "מה לעשות עם אשה"	ארטור:
(התחרות) (כל אנשי החצר מסתכלים על שדה הקרב)	<u>תמונה ז':</u>
דינרון נראה טוב; הוא יהיה תראשון.	איש א':
בהצלחה, דינרון!	אשה א':
הנה - תסתכלו איזה פשרון שיש לדינרון.	אשה ב':
אהההה!!!	כולם:
זה רק היה מזל - לא יותר ממקרה.	אשה ב':
עכשיו התור של סגרמור - אין לצרפתי סיכוי נגדו.	איש ב':
שם! שם! מתחילים -	אשה א':

אָהההה! כולם:

זֶה שְׁנַיִם, גִּ'נִי. ארטור:

שָׁמַעְתִּי שְׁסֹגְרָמוֹר מְצוֹנָן..... ג'ני:

עֲכָשִׁיר - לִיוֹנֵל בְּסוֹף - הִצְרַפְתִּי בְּסַח עֵינַי. עֲכָשִׁיר! אשה א':

לִיוֹנֵל - תִּרְאֶה לוֹ כַּח אֲנִגְלִי! אשה ב':

אָההה!!! כולם:

הֵיא מֵת! (שְׁנַי אֲבִירִים הוֹלְכִים וּמְבִיאִים אֶת גוֹפְתוֹ; לְנִסְלוֹט איש א':

נִכְנַס, לוֹקַח אֶת חֵיד שֶׁל לִיוֹנֵל וּמִתְפַּלֵּל.

אֲבִינָה שְׁבַשְׁמִים, שָׁשַׁמַע לֵאלֹשֶׁע הַנְּבִיא פֶשְׁהוּא רִיפֵא אֶת הַבֶּן שֶׁל לְנִסְלוֹט:

שְׁוֹנְמִית, הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִילַתִּי וְיִרְפֵּא אֶת לִיוֹנֵל חֲבֵרִי הַיָּקָר.

(לִיוֹנֵל מִתְחִיל לִזְהֹז; כּוֹלֵם נִבְהָלִים; לֵאס, לְנִסְלוֹט יוֹצֵא מִהַבְּמָה,

מֵהֶסֶס לְפָנַי גִּ'נִי; אֲרִטוֹר מִסְתַּכֵּל).

תְּמוּנָה ח': (גוֹוִנִיבִיר נִמְצֵאת בְּחֹדֶר)

אֲנִי כָּל כֹּה מְבוֹהֵלֵבֵל... לֵאנֵס, לֵה ^{מִטְוִיָּה} ~~מִטְוִיָּה~~ וְאֵף פֶּעַם אֵל תְּחִזּוֹרוּ ג'ני:

(וְשֵׁרָה "לְפָנַי שְׁעֲלִיךְ אֲבִיט").

תְּסַלַּחִי לִי, גְּבִירַתִּי, חִיפְשָׁתִּי אֶת אֲרִטוֹר. לְנִסְלוֹט: (נִכְנַס)

הוּא חֲכַף יְחִזּוֹר, וְאֵם תְּחַכֵּה כֹּאן (מִתְחִילָה לְצֵאת) בְּעוֹד כִּמָּה דַקּוֹת - ג'ני:

גִּ'נִי אֵל תְּלַכִּי. (הִיא מֵהֶסֶס), גִּ'נִי, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ; יִסְלַח לִי לְנִסְלוֹט:

הָאֵל, אֲבָל אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ.

אִז יִסְלַח הָאֵל לְשְׁנַיִנוֹ, לֵאנֵס. ג'ני:

לֵאנֵסוּ יִשֶׁר כַּחַךְ, חֲבֵרִי! בּוֹאוּ נִשְׁתַּח לַחַיִּים בְּיַחַד, שְׁלוֹשְׁתֵּינוּ אֲרִטוֹרוֹ: (נִכְנַס)

תְּסַלַּח לִי, אֲרִטוֹר, אֲבָל אֲנִי נוֹרָא עֵינַי (וְיוֹצֵא) לְאִנְסְלוֹט:

אֲרִטוֹר, אֲנִי רוֹצֵה לְהַחֲלִיף אֶת הַבְּגָדִים שְׁלִי לְאֲרוֹחַת עָרֵב; נִשְׁתַּח ג'ני:

אֲחֵר-כֵּה, בְּסוֹדֶר? (וְיוֹצֵאת)

ארטור:

הצעה:

לו הייתי יכול לבחור, מכל הנשים בעולם, הפנים שהייתי אוהב ביותר, החיונה, הקול, הלב, הצחוק - פולם הם של ג'ני...

הצעה:

לו הייתי יכול לבחור מכל האנשים בעולם, אדם שיהיה אחי, שיהיה בןי ושיהיה חברי - זה וודאי היה לאנס. כן, אני אוהב אותם. אני אוהב אותם והם מחזירים לי פאב וסבל. בין זה חסא או עוד לא חסא, הם פוגדים לי בליפם.

וזה חסא מירי. אני דורש נקמה של גבר!...

הצעה:

אני לא סתם גבר - אני מלה, מלה מתורבת. האם אפשר למלה מתורבת להרוס את אשר הוא אוהב? גם להם יש פאב, גם להם יש סבל. האם הם בקשו את המצב הזה? ... אני נשבע, אקסקליבר, להיזח מלה: זהו הזמן של המלה ארטור, ומשתדלים להשיג את המלתי אפשרי! זהו הזמן של המלה ארטור ואלומות אינה כח, ורחמנות אינה חולשה! מוחלט: נעבור את כל זה ביחד, אקסקליבר - הם, אתה, ואני, וירחם האל על כולנו!

ה פ ס ק ה

תמונה ט':

לנסלוט:

(פמה שנים אחרי כן; לנסלוט וג'ני יושבים בפארק).

ג'ני, אני צריה לצאת מפאן ואף פעם לא לחזור. אני אומר את זה
יום אחרי יום, שנה אחרי שנה. אבל פשאני רואה אותה, אני אומר
לעצמי, מתי אני יכול לעזוב? (ושר "אם אי פעם אעזבה").

(הגברת אן נכנסת בסוף השיר)

האם זה הזמן ללכת, גברת און?

ג'ני:

כן, הוד מלכותה. (יוצאות; לאנס מסתפל ואז יוצא; מורדרד אז מופיע)
אה, קמלוט! איפה שהמלה נותן חרות והמלכה נוטלת רשות!
לאנס, רציתי לומר... חשבתי שלאנס נמצא פה, פלי.

אן:

מורדרד:

ארטור: (נכנס עם פלינור)

הוא רק עזב לפני דקה.

מורדרד:

אתה לא חבר החצר - תחזור מחר פשמקבלים אורחים!

פלינור:

אבל מחר אהיה עסוק. (פלינור מתחיל להוציא את חרבו).

מורדרד:

קרא לשומר, פלי, שיזרוק את החמור הזה!

ארטור:

כן - תקרא לשומר שיזרוק את הבן של המלכה מורגאז (ארטור נבהל).

מורדרד:

כן הוד מלכותה, אני מורדרד.

פלינור, נא להשאיר אותנה לבד.

ארטור:

בסדר, ארטור. (יוצא).

פלינור:

למה פאת לקמלוט, מורדרד?

ארטור:

אתה הסיפה, הוד מלכותה, תמיד תהיתי למה אבי שנא אותי, ופעם

מורדרד:

אמי המלכה גילתה את הסוד: שהוא אינו אבי... שפעם היא היתה

פאנגליה והפירה בחור נחמד בשם ארטור, וכמה היא הרפתעה פשאוחו

ארטור גדל ונעשה מלה לכל אנגליהו פכה הספור, הוד מלכותה?

ארסור: כן, מורדרד, פכה הספור. בסדר, אתה בקמלוס - מה אתה מתכוון לעשות?

מורדרד: זה תלוי בך, הוד מלכותה.

ארסור: אז אני אגיד לך מה רצוני - שתתאמן להיות אפיר של שולחו העגול. יש לך היכולת: אם תתאמץ ואם תחזיק לפי עשרת הדברות, אני בטוח שתצליח. נתראה מחר (יוצא).

מורדרד: עשרת הדברות, הוד מלכותה? איזו פדיתה! (וְשֵׁר "עֲשֶׂת הַדְּבָרוֹת")

תמונה י"ג: (חזר האפירים)

מורדרד: כמה זמן תסבלו את כל הרעיונות הטובים של ארסור? נכון!

סגרמור: מורדרד צודק!

ליונל: אנחנו אפירים לא עורכי דין!

דינדון: נמאס לי לשמוע את המילה "טוב" לעזאזל עם טוב (וכל האפירים שרים "לעזאזל עם טוב").

תמונה י"א: (חזר של ארסור)

פלימור (נכנס): בחיירה, ארסור - אתה צריך לעשות משהו: התולעת הזאת שמאתה קורא בן - הוא הורס את כל המלכות שלך. והוא משתדל לשכנע את האפירים שהשולחו העגול רק צחוק.

ארסור: אני יודע את כל זה, פלי, אבל יש חוק ומשפט עקשיו, ואנחנו לא יכולים לעשות שום דבר עד שהוא עובר את החוק... אבל אגיד לך, פלי - בוא נצא שנינו מחר, ונצוד ביחד ביצור - טוב?

פלינור:

נשמע כמו תענוג, ארטור. לילה טוב. (יוצא)

ג'ני:

אתה יודע, ארטור - להיות מלכה או מלכה זה לא דבר קל. נלא

בך זה, אלא שאין חופש, כמו שיש לאזרחים פשוטים. מה הם

עושים?

(ושרים "מה זה שעמה עושה?")

תמונה י"ב:

(פרוזדור לחדר השינה)

הגברת אן:

לילה טוב, הוד מלכותה. (עוברת ויוצאת; לאנס נכנס, מסתפל

פה וכה, ויוצא בפווו חדר השינה; מורדרד נכנס ומסתפל, ואז

קורא לפמה אפיריס).

מורדרד:

המלה הלה לצוד הערב, הבעוד פמה דקות אני אהיה המנהל של

הארמון. ואחרי כן, חברי - אנהל את המלכותו (יוצאים).

תמונה י"ג:

(חדר שינה. ג'ני נמצאת ומתכוונת ללכת לישון; מוסיקה של "אם

אי פעם אעזבה" נשמעת).

לנסלוט: (נכנס)

ג'ני, לא יכולתי לישון, ראיתי את האור פחלון... ידעתי שאת

לבדה... השתדלתי לא לבוא, אבל לא יכולתי להתרחק (הם מתחפקים).

אני פוחדת, לאנס.

ג'ני:

אין לפחד, ג'ני, ארטור לא יחזור עד... תסלחי לי ג'ני.

לנסלוט:

או, לאנס, אולי זה היה יותר טוב אילו לא היינו מדברים אחד

ג'ני:

לשני על אהבה. (ושרה "אהבתיה פעם נסתרה"; בסוף השיר מורדרד

והאפיריס קופצים לתוך החדר).

מורדרד:

אל תזוז, לנסלוט; אני מאשים את שניכם בבגידה נגד המלכות, ומצונח

אתכם לעמוד בבית דין. (לנסלוט קופץ ולוקח את חרבו של מורדרד;

האפיריס מחפיים לו להתקיף).

לנסלוט: ^{אמלט} אם אבוא להציל אותה, אם אהרג, תשלחי לג'וינט גארד ומישהו יבוא. (והוא מתקיף: תמונה, ואז חושה; המקחלה שרה "גורניביר").

תמונה י"ד: (לפני המלחמה בג'וינט גארד, ארמון של לנסלוט; ארטור נמצא לבד בשדה הקרב).

לנסלוט (נכנס): ג'ני, הוא פאן. ארטור, אנחנו רוצים לחזור איתה לאנגליה. תן לנו לעשות תשובה. המלחמה הזאת תגרום הרבה נזק לשולחן העגול.

ארטור: יותר מדי מאוחר, לאנס. השולחן אינו עוד מתקיים. הרבה אבירים נהרגו פשהצלת את ג'ני. מורדרד לקח פמה לארגון צבא נגדי, אני מניח, והשאר מתכנים באוהליהם, מצפים לשחרר ושמתים להלחם טוב. אין דרה אחורנית. אתם צריכים לחזור לג'וינט גארד.

לנסלוט: ג'ני לא נמצאת בג'וינט גארד. היא נמצאת אצל קרובי משפחה. אין שום דבר לעשות?

ארטור: אין - אלא לשחק את המשחק ולהשאיר את ההחלטות לאנשים. עכשיו - לה (לוחצים ידיים, ואז לאנס יוצא). ג'ני, את צריכה ללכת גם כן. פו, ארטור, אני יודעת. פעמים רבות לשעבר, הייתי מסתכלת בעינייה.

ג'ני: ושם הייתי מוצאת סליחה. אוילי פעם בעתיד מבט של מחילה שוב יתה בפניה - אה לא אהיה עמה; לא אדע את זה... (הם מתחבקים).

ארטור: שלום אהובתי (היא יוצאת). אהובתי היקרה (עומד שם בשקט ואז נשמע משהו). מי שט? מי שט? בא הנה, אני מצווה

סום: (נכנס) סליחה, הוד מלכותך, לא התפורגתי להפריע לך.

- מי אתה? מאין באה? ארטור:
- התחבאתי באחת מהספינות; באתי להלחם בשביל השולחן העגול. אני סום:
- מחכוּרוֹן להיות אביר? ארטור:
- מתי החלטת לבחור קריירה לא קיימת בזאת? האם אביר הציל את אמה פעם?
- או לא, אדוני - אף פעם לא ראיתי אביר עד שבאתי הנה. אני רק סום:
- יודע על אבירים מהסיפורים ששמעתי.
- ומה אתה חושב שאתה יודע על אבירים? ארטור:
- הכל, אדוני: כח למען הצדק; צדק למען הצדק; השולחן העגול סום:
- שעל-ידו ישבו כל האבירים, הפלו
- מה השם שלה? ארטור:
- סום, אדוני. סום:
- ומאין אהה? ארטור:
- מוריק, אדוני. סום:
- תשמע היטב, סום מוריק - אתה לא תלחם בקרב הזה, אתה שומע? ארטור:
- (מתאכזב). כן, אדוני. סום:
- אתה תרוץ מאחרי שדה הקרב ותחבא באוהל עד שתקרב לייגמר, ואז ארטור:
- תחזור הביתה לאנגליה. לגדול - ולהזדקן, אתה מכין? סום:
- כן, אדוני.
- ועד סוף ימי חייך תזכור את אשר אני המלה מצוה אותה. ארטור:
- כן אדוני. (וארטור שר ריפרייז של "קמלוט"). סום:
- פלינור: (נכנס) - ארטור -
- תו לי התרבו ארטור:
- הנה. פלינור:

ארטור: פֿרע פֿרָה, טום. עט חֶרֶב זֶה, אַקסאַליגער, הַנְּבִי מִמְּנָה אוֹתָהּ לְאַפִּיר
סִיר טום מוֹרִיק. וְאַנִי מְצוּנָה שְׁתַּחֲזוֹר הַבֵּיתָה לְקִיָּים אֶת פְּקוּדוֹתַי.
פֿו אַרְוִנִי.

פלינור: מַה אַתָּה עוֹשֶׂה, אַרְטוֹר - יֵשׁ לָךְ מְלַחְמָה לְהִלָּחֵם!
ארטור: מְלַחְמָה? פֿבֶּר גַּמְרֵתִי אֶת מְלַחְמָתִי, פֿלִי, וְהִנֵּה הַנְּצַחוֹן שְׁלִי - מַה
שְׁעֵשִׂינֵנוּ פֿו זִי זְכָר! תִּרְאֶה, פֿלִי. עַכְשִׁיו, רוֹץ, סִיר טום (הַנְּעַר
יוֹצֵא, וְאַרְטוֹר צוֹעֵק) מֵאַחֲרֵי שְׂדֵה הַקָּרֵב!

פלינור: מִי זֶה הֵנָּה, אַרְטוֹר?
ארטור: אַחַד שְׂדוּמָה לְכוּלֵּנוּ, פֿלִי: פַּחוֹת מְסִיפָה פַתְנוּעָה הַאִין-סוּפִית שְׁל
הַיָּם הַכֹּחֹל. אֲבָל נִרְאֶה שְׁכַמָּה מְהַסִּיפּוֹת בְּכָל זֹאת מְנַצְנָצוֹת, פֿלִי -
כַּמָּה מַה בְּאֵמֶת מְנַצְנָצוֹת!

רוֹץ נְעָרוֹ רוֹץ נְעָרוֹ אוֹ, רוֹץ, נְעָרִי!
(הַמְקַהֵלָה שָׂרָה "קַמְלוֹס").

1. תהיתי מה עושה המלכה היום?

וימח כל הרעש הפאזיס
נשמע כמו נפח עם הפסיל
ואלה רק שתי ברפיו הרועדות -
מאוד!

תהיתי מה פיגש המלכה היום?
רק שלא יתפיש, המלכה היום!
במה עסוק כשלבילה מחכה -
רק מחפש מקום טוב להתחבא!

וכל הצפיות,
לבו הולם בדפיקות
ואיה זרגיש הוא על החתונה לבוא?
קבר אומר לכם
מח שלום המלכה היום -
המנס! פוחד! זרא! רועד!
זה מה שעושה המלכה - היום!

מחשבות נתיגי יודע אני
כאשר הט הפיתה חוזרים
כל אחד בפיו חיה לבבי
כאשר בארמון מסתפלים
כשאלתי הרחם נושבה
קל לשמוע את השאלה:

תהיתי מה עושה המלכה היום?
הזמן איה מבילה המלכה היום?
רוחף הוא מענהג? שוגה הוא מעלום?
תוהה אני מה שלום המלכה היום!

מחזרת השעה כשיקמו החופה
ואיה מרגיש מרגע זה מאוד פבר?
קבר אומר לכם מה שלום המלכה היום -
פוחדו פוחדו

דתינה שמלה מה פיקח
רב עם דברון וגם ניצח
אל החופה הולה כמו מסב? - כן!

גבור מלחמה בקרב רגע
מן האויב הוא לא גוע
מקל גברת נט בחיפזון? - נכון!

הלא לי פעם אחת זקנה?
מה ששקרה לזינה.....
לא להחטף - או טוב מזו
לגרום למלחמה?

איפה הפיוף חיים של נעו
האם שמחות פאלה נגמרין
אימתי איש ישים חרבו!
ובגללי יהרוג קרובו
או - איפה - התענוגים
התמימים והפשוטים
איפה הפיוף חיים של נעו

הכחמו, הכחמו, פאו גונוביר - זוכר אותי?
הכחמו, הכחמו, מתחת האילן אני
בי איו דבר בעלם ממך
תמיד שמרתי מצוותיך
אבל, אבל הכחמו -
הפרתי את הברית עתה
עניתי כמזיד
לא אשוגר כמו סחורה
נמכרת בקרידו
עכשיו ברחתי מכולם
ואם אכן זה חטא
אז העונש אקבל
איו עוני גדול משאתו

הכחמו, איפה היית
כשילדותי נמכרה?
רק בקשה אחת לי יש
להיות צעירה לפני זקנה

איפה הפיוף חיים של נערות?
איפה הגברכרים האמיצים?
האביר שיאהב אותי
זקפוז למורת בשבילי -
איפה התענוגים הפשוטים?

לא יהיה לי חיים תקינים של נערות
האותי לא יצילו מחוטפים?
איפה האבירים שלי
זריבו בשמחה ריבי
אה, איפה הפיוף חיים של נערות!

גוויניביר (מדינת) : ואני מניחה
שכל עלי הסתיו גופלים באופן אוטו
לתוך ערמות מסיבירות?
המלך: או - לא גכירתי...

הרח מושיבה אותם עד מעבר לגבול.
בלילות, פטרם
גוויניביר: פטרם!

(הוא שר): קמלוט! קמלוט!
לא סתם שבאו מאור נעים
פי בקמלוט! קמלוט!
הם אלה החוקים

הטמפרטורה פה נוחה בקייץ
לא תעלה מעל עשרים מעלות
ובקיצור אינו
מקום בעולם כולו
שתיים יותר באושר
מאשר בקמלוט!

אמת, אמת, מהמלכות גזרה,
שהאקלים נעים כל השנה

פסקה משפט לפני שנים רבות פאן
שרק ירד הגשם בלילות
ולפנות של שלג יש גבולות פאן
בקמלוט

החורף לא זכור שוב עד דצמבר
מהירות מוגבלת יש פאן לרוחות
הקייץ מאריך פה עד דצמבר
בקמלוט

קמלוט! קמלוט,
זה בורדאי נשמע מוזר
אה בקמלוט, קמלוט,
פה המצב נגזר
הענפל בפוקר נעלם פה
אור הלבנה מופיע בלילות
ובקיצור אינו, מקום בעולם כולו
שתיים יותר באושר
מאשר בקמלוט!

4. תעקוב אחרי

עם השחר פרוץ
אל נחר סמבטיון
בוא נענה עד בלי בי
תעקוב אחרי

אל הריט מוריקים
עם שירת צפורים
בוא וראה כמה טוב
תעקוב!

אל עולם שמלא תקווה
אל עולם שכולו פריחה
גם עבר ועתיד שם לנו
מחכים בכרכה

רק אני, רק אתה
שם בלחד נסע
העולם נעזוב
בוא נענה - תעקוב

תעקוב אחרי, תעקוב אחרי
תעקוב

5. לפני שעליה אביט

לפני שעליה אביט
אני צריכה שנים
לפני שעליר אביט
אבכה הרבה בפנים
הרבה לשכוח! כמה עצוב!
לפני שעליה אביט טוב

תתרחק עד שעליה לא אחשוב בכלל
עד הרגע שיבוא, ונומר אוכל

שגם עליה אסתכל
בלי שום בעינה
כשאותה אראה אהיה
שאסה ורגועה

תרחק
אנא התרחק
עד שאותה מזכרוני אסלק

קְמִלוּס! קְמִלוּס!

שְׁמַעְתִּי בְּצִדְעַת קוֹלָה

קְמִלוּס! קְמִלוּס!

וְהִנְנִי כְּאוֹ לְעוֹזֶרָה

אֲנִי בְּנַפְשִׁי יוֹדֵעַ הַמְצוּפָה

וְכֹל מְשָׁאלָה אִמְלֵא!

אֲפִיר שֶׁל שׁוֹלְחַן עֲגוּל הוּא בְּלִי מְנוּצָח

מְצֻלִים הוּא בְּאִשְׁרֵי הַדִּיּוּס נִכְשֵׁל

יִסְפָּס עַל חוֹמָה גְבוּהָה

שְׁבַנְנִי אַחֲרֵים סְבוּרָה

וְדַרְקוֹן יִהְרֹג בְּלִי שׁוּם בְּעֵינָיָה בְּכִלְלוֹ

לְמִרוֹת כָּל כְּאֵב יִסְבּוּל וְאִף פֶּעַם לֹא יִצְרַח

לְעִשׂוֹת אֶת הָאִי-אֶפְשֵׁר זֹאת שְׁגוּרְתוֹ

אִיפֹה בְּעוֹלָם, יִשְׁנוּ בְּעוֹלָם

אִדָּם שְׁפִיזָה מוֹחוֹ?

סֵה מְאִי, סֵה מְאִי, צִיִּיךָ לְהוֹדוֹת

אֲנִי וְאִין זִנְחִי

הַבּוֹ אִדָּם אֲדִיר מְכֻלָּם

סֵה מְאִי, סֵה מְאִי - אֲנִי!

בְּשׁוֹדוֹת הַקָּרֵב לֹא הִפְסַדְתִּי

כִּי סוֹב אֲנִי עַד מְאוּד

זֶה כֵּךְ לִשׁוֹא לְהַאֲבֵק בִּי

מִכְחוֹ וְלִהְתְּרֹאוֹתוֹ

סֵה מְאִי, סֵה מְאִי,

מֵלֵא כּוֹחוֹת

הַמְנַצֵּחַ בְּכֹל

וְהִנְנִי גְבוּר מְלַחֵמָה

כִּיִּד חוֹקָה כִּבְזוּרֹעַ גְּסוּרָה

לְשִׁבֵת בְּשׁוֹלְחַן הָעֲגוּל

לְבוֹ שֶׁל אֲפִיר צִיִּיךָ לְהִיוֹת

כִּכְר מְפִלִיא

הַנְּפֶשׁ כְּסֵל הַבּוֹקֵר טְהוֹרָה

עִם הַמוֹת שְׁלוֹ מְכָרִיק

וְהַפּוֹנָה שֶׁל צִדִּיק

בְּקִלְבֹת יַעֲשֶׂה נְסִים - וּבְכַתְּבוּנָה!

עֲבוּר הָאֲפִיר תְּאוּנָה מִיִּתְרַת הִיא

אִינוּ בְּנַשִּׁים מְרָאָה הַתְּעֵנִי זְנוּת

אִיפֹה בְּעוֹלָם, יִשְׁנוּ בְּעוֹלָם

אִדָּם כֹּה מֵלֵא צְנִיעוּת?

(מְדַבֵּר) - סֵה מְאִי!

סֵה מְאִי, סֵה מְאִי - אִינִי מְתַבְּאוֹ

אֵה אֲגִלָּה אֶת סוּדִי

הַבּוֹ אִדָּם חֲסִיד מְכֻלָּם

סֵה מְאִי, סֵה מְאִי - אֲנִי

עוֹד לֹא זִנְחִי אֲמַנּוּתִי

רְצוֹן בְּרוּזֵל יֵשׁ לִי

לֹר עִם חֲנָה הִיִּיתִי בֶן-זוּג

לֹא אֲבִלְתִּי אֶת הַפְּרִי!

סֵה מְאִי, סֵה מְאִי

הַכֹּל זְכוּל

נָקִי לֵלֵא רַבֵּב

וְהִנְנִי טְהוֹר כְּמוֹ תְּפִילָה

כְּמוֹ כְּלִי חֲדָשׁ נִסְבֵּל בְּמִקְוֵה

בְּעֶסְקֵי הַשֵּׁם מְעוֹרָה

סֵה מְאִי!

זה מאי, זה מאי!
אסור לומר "די"
נגיד לנימוסים, "שלוט"
- פורים כל יום!

עליז וחי
בו כל אחד אשמאי
חיות היער התמימות
מסתכלות
מבני אדם הן נבהלות
הגיע חודש מאי!

זה מאי זה מאי!
המשגע - מאי!
החודש שמשתוללים בו
שוב ושוב בלי די

זה פאן! זה פאן!
החודש התרמון
שמביאנה לידי חסא
בדיוק בזמן!

זה מאי, זה מאי!
בו טוב לי ואשראי
קשולט בנו יצר הרע -
איוו שמחהו

עליז וחי
בו כל אחד אשמאי
הננרים הנוראים
שנודרים
אחרי יום הם מופדים
הגיע חודש מאי!

זה מאי, זה מאי!
הזמן של אשמדאי
החודש שבא פעם אחת
משנה פשי

זמן לעשות
בלי סוף מזימות,
ולעולל יום וליל
קונצים וחכמות

ג'ני:	יש פְּשֻׁרָה לִי חֲשׁוּבָה	סיר ליונל?	היא:
	בְּקֶשֶׁר לְמִקּוֹם הַיְשִׁיבָה	כן, הוֹד מְלֻכּוֹתָהּ?	הוא:
	אֲשֶׁר בְּמִסִּיבָה שֶׁל הַחֲצֵר		
	בָּהּ פְּחַדְתִּי מִכּוֹלֵם	אתה זוכר לפְּנֵי שְׁלוֹם	ג'ני:
	אֵיִתִּי לְשִׁבַת בְּאוֹלָם	כְּשֵׁאֲמַרְתִּי לָךְ פִּתְאוֹם	
	אֵהּ הַפְּבוֹד יִנְתֵּן לְאַחַר	שְׁתַּלּוּחַ אוֹתִי אֶל הַיְרִיד	
	מֵעֲדִיפָה אֲנִי לְשִׁבַת	אָה - אֲנִי חוֹזֶרֶת בִּי - סְלִיחָה,	
	עַל יַד אֲבִיר גְּבוּר נוֹרָא	אֲבֵל הַזְּמַנִּים בְּמִקּוֹמָה	
	הַצְּרַפְתִּי אֲנִי חוֹשֶׁבֶת	גָּבֵר יוֹתֵר חוֹק - כּוֹחוֹ יַעֲרִיד	
	<u>שִׁיב</u> אֵיִתִּי בְּמִסִּיבָה	הַצְּרַפְתִּי כָּל פֶּה חוֹק הוּא	
		אוֹיֵיב שְׁמַאֲיִם יִשְׁמִיד	
		אֲנִי בּוֹסֶטֶת בּוֹ נֶרֶק הוּא	
		<u>יִלְבַּנֵּה</u> אוֹתִי אֶל הַיְרִיד	
סגרמור:	אל לֵךְ לְחֲשׁוֹב שְׂאִין אֲנִי גְבוּ	אֲנֵה הוֹד מְלֻכּוֹתָהּ אֵלַי הַקְּשִׁיבִי	ליונל:
	אֲחִיצֵב בְּפָנַי אֲתַגִּיד זֶה, בְּלִי	אֶל תְּסַרְבִּי בְּקִשְׁתִּי וּבְמַחֲלָה	
	וּכְשֵׁאת הַמְּכַצֵּעַ אֲנִי אֲגַמּוֹד	אוֹתִי הוֹד מְלֻכּוֹתָהּ אֶל תְּעַלִּיבִי	
	הַצְּרַפְתִּי אֲגִישׁ לָהּ עַל מַנְשֵׁ!	<u>וַתְּנִי</u> לִי לְצֵאת גְּבוּר בְּמִלְחָמָהוּ	
	הַתְּשַׁחֲהוּ?	הַתְּנַחֲהוּ?	היא:
	כן, אֲגַלְחֶהוּ!	כן אֲפַרְקֶהוּ!	הוא:
	חַתְּמֵלְקָנוּ?	אוֹתוֹ תְּפַתַּח?	היא:
	אֲפַצְצָנוּ!	אוֹתוֹ אֲקַדַּח!	הוא:
	בְּתוֹר מְעִיֹ?	יִרְגִּישׁ כְּאֵב?	היא:
	אוֹצִיא קְרָבִירוּ!	אֲחַתּוֹר הַלְבוּ	הוא:
	אֵיִתִּי תִשֵּׁב בְּמִסִּיבָה	לִכּוֹ לּוֹנֵי לִיְרִיד	היא:
	אֵם תְּקִיִּם תְּבַטְחֶה!	אֵם תְּבַצֵּעַ תּוֹכְנִיתָהּ	
	אֵז אֲתַאכּוֹז אֲנִי	אֵז יִשְׁבֵּר לְבִי	
	אֵם לֹא תִשֵּׁב עִמִּי	אֵם לֹא תִקַּח אוֹתִי אֶל הַיְרִיד	
	בְּמִסִּיבָה		
	סִיר דִּינְדוֹן?		היא:
	כן, הוֹד מְלֻכּוֹתָהּ?		הוא:
		סִיר סְגֵרְמוֹר?	היא:
		כן, הוֹד מְלֻכּוֹתָהּ?	הוא:

גי'ני:

הלוא הבטחתני רק לה
 כשאלה להצגה
 אתה יכול להיות שומר ראשי
 זה מסופן בנסיצה
 ומשום זה אני צריכה
 גבר גבור גדול, ישמרני
 על בטחוני אני מוותרת
 אטח אביר בעל גבורה
 בלנסלוט אני בוחרת -
 הוא יקח אותי להצגה

הם:

היא:

גברת חסמכי עלינו
 ואנא אל נא תדאגי
 כשנגמור את תוכניתינו
 הוא יהיה טוטט צרפתי

אני מוחא פפי לכת
 רק שהמטרות תשיגו
 ואם תצליחו אז
 תקחו אותי להצגה
 גם אל המסיבה -
 וגם אל היריד.

דינרון:

זה אסון שאיש פזה את מכבדת
 שיוכיח הכל פיו גם בחרבו
 כשאגמור את מלחמתי המיוחרת
 כתפיר יתגעגעו לראשו.

היא:

הוא:

היא:

הוא:

היא:

הוא:

היא:

התחמקה?
 ואחלקהו
 יהיה תרפה?
 יהיה אשפה!
 אותו תשבור?
 יהיה בו-חור!
 תקח אותי להצגה
 רק אם בקרב הזה תצליח
 אני פה אצטער
 אם תוותר
 על ההצגה

הדברות עשרת
 הן מלכדות כולם
 הן בשבילי, הוד מלכותך, אטון!
 הדברות עשרת
 הן רק לבני אדם
 שאוהבים חיים של פשלו

שבתו הוי איזה צחוק
 הן רק לבטלנים פסקו את זה החוק!
 והמצוה שלא לנאוף -
 היא בעיני רק לעג ובלוף
 "פגד אבירה" - ממש טעוה!
 זה לא קיום רצון האלקים - זה שטות!
 "לא תשא" זה הכל - היא מצוה לשווא
 "לא תרצח" - ממש פדיחה
 "לא תענה ברענה" - זה שקר וכזב
 ו"לא תגנוב" - אגנוב מן התורה! הו!

מהדברות עשרת, מי לא תמצא אחת
 לחלולי השם חיי אקזיש
 שישמרה בשרת - וטרף אני אוכל
 ילכה הם לבן ערו - אני לעזאזל
 תרעיון של עשרת דברות
 בעיני הכל נחשב כעסק בישו

מה לעשות עם אשה?

שמע היטב ואסביר לך:

הדרך לנהוג באשה

זאת אהבה

פשוט, אהבה

רק אהבה, אהבה.

המלך (מדבר): מה לא בסדר

ג'ני? איפה את בנימיס האלה?

מה את חושבת? אני לא מכיר אותך

לא חשוב - מורליו אמר לי פעם

"לא לדאוג כשלא מבינים מה נש"

חושבות - הן אינן עושות את

זה הרבהו" - אבל מה עושים

כשהן בן חושבות??

(ושר): מה לעשות עם אשה,

שמע היטב ואסביר לך:

הדרך לנהוג באשה

זאת אהבה

פשוט אהבה

רק אהבה, אהבה.

נשבעת שלימדו מאלף ועד תו

הכל הראת לי כלי מגבלה

הרי אומר מיד

שכחת פרט אחד

זה איר מולה המלה על מלכהו

ומה החכמה שאותי הפכת מאדם

לכל סוג ממשפחת החיות,

לו היתה לי רק שעה

ללכת באשה

כרי ללמוד איה הן חושבות,

אה, הלוא היה לילה, מקיאים שעברו

ראינו בחר ובחרה, מתנשקים ביצר

והלוא שאלתי: "מורליו, מה אם היתי הוא?"

ומורליו רק חייג ואמר -

מה זה הנה? מזכרונגי פרח...

זהו, נכון הוא ענה לי כה:

מה לעשות עם אשה?

דרך יש החכם המשיל

ורק לגשים מופרת

ומאז העולם התחיל

האחמיה לה? או אהיה פדנטי?

לאינט או להתחבון?

האכבה או אהיה רומנגני?

הוא אמר לי "לא אכן".

אם אי פעם אעזבה
לא יהיה זה פזיץ
אם אראך פזיץ
אף פעם לא אלה!
האור על פניה -
חיה מאוהב -
נצנוץ בעיניה
מביטש זהב

ואם אי פעם אעזבה
לא יהיה זה בסתיו
אם אראך בסתיו אי אפשר שאלה!
פניה ראיתי
בערב סחו רה
כשסתיו פה יגיע
אהיה עמה

ואיך אוכל לעזוב אותך ביום חרפי -
או באור המדורה בלילה פה מקפוא?

אם אי פעם אעזבה
לא יהיה זה באביב
אי אפשר במשך אביב שאלה!
בסתיו, חורף, גזיץ
באביב - לא אוכל
לעולם לא אעזבה בכלל

מסורת עתיקה יש
שהיא להם מורה
אז מה שעמך עושה -
התדע?

הוא: פעם בנטיעה
נתקלתי בפחור
בקול רם הוא שר קולי קולות
בקשתי הסיבה
אמר "לפי שבח
וכשאשיר יש סעם לקוות"
זה מה שעמך עושה -
שמעתי זאת!

הוא: הם שרים?
הוא: שמעתי זאת!
הוא: התעוררי, התעוררי
הפציע שחר! אהובתי!

הוא: הסיפור ההרים עטים
ודתמוגבו הגבעות

הוא: ישמח אדם בילדותו
יטיט לקראת הבאות

הוא: נא התעורר
נא התעורר

ביחד: טוב העולם, הפל מושלם
חיים מלאי שמחות...

הוא: התדע מה עמך עושה
לבוך בשעה קשה?
כשהרועה חולה הוא
כשהחלבן עצוב
כשהירקן בוכה הוא
- מוצא הוא רקוב
כשהם חולים וטרורים
תקונה לא באופק רואים
איה מסתדר קושי
הפתרון למצוא מה זו שעמך עושה
- שאנו לא?

הוא: לי הנה נודע
ממי שמכירם
הם מסתדרים בדרך חכמה
כשקשה להם
אזי שורקים כולם
וטוב להם בגלל אותה שריקה
זה מה שעמך עושה -
זאת שמועה!

הוא: הם שורקים?!

הוא: זאת שמועה!
(הם שורקים)

הוא: מה עוד זה שעמך עושה
כשלהתעורר הוא רוצה?
הו מזקן ועד סר
שנודדים כולם
דרכים להם יש עכשיו
רק לשוא נחפשו
איה אנשים נוהגים
כשמחפח אל הפתח נופליט?

מסורת עתיקה יש
שהיא להם מורה
אז מה שעמך עושה -
התדע?

הוא: פנים בנטיעה
נתקלתי בפחור
בקול רם הוא שר קולי קולות
בקשתי הסיבה
אמר "לפי שבח
וכשאשיר יש סעם לקוות"
זה מה שעמך עושה -
שמעתי זאת!

הוא: הם שרים?
הוא: שמעתי זאת!
הוא: התעוררי, התעוררי
הפציע שחרו אהובתי!

הוא: הסיפור החריט עטים
ויחמוגגה הגבעות

הוא: ישמח אדם בילדותו
יסיט לקראת הבאות

הוא: נא התעורר
נא התעורר

ביחוד: טוב העולם, הפל מושלם
חיים מלאי שמחות...

הוא: התדע מה עמך עושה
לנוח בשעה קשה?
כשהרועה חולה הוא
כשהחלבן עצוב
כשהירקן בוכה הוא
- מוצא הוא רקוב
כשהם חולים וסרודים
תקונה לא באופק רואים
איה מסתדר בקושי
הפתרון למצוא מה זו שעמך עושה
- שאנו לא?

הוא: לי הנה נודע
ממי שמכירם
הם מסתדרים בדרך חכמה
כשקשה להם
אזי שורקים כולם
וטוב להם בגלל אותה שריקה
זה מה שעמך עושה -
זאת שמועה!

הוא: הם שורקים?!

הוא: זאת שמועה!
(הם שורקים)

הוא: מה עוד זה שעמך עושה
כשלהתעורר הוא רוצה?
הו מזקן ועד טף
שנודדים כולם
דרכים להם יש עכשיו
רק לשוא נחפשו
איה אנשים נוהגים
כשמהפח אל הפחת נוטלים?

אהבתיה פעם בסתר
ולי זה עלה בדם
מנסה למנוע אהבתי
ועוד לא ידעתי -
אהבת גם!

אהבת אמנם בסתר
ויאוש מילא לבה
אהבה תבער לעד חשבת
וזה שאהבת
אף פעם לא אדע

אז פתאום הגיע יום בו התוודענו
אהבתינו מלבינו התפרצה

לבסוף הופר השקט
הדלת עוד לא סגורה
מנפשי האהבה פורצת -
עכשיו פי שנים כאב
סבל רב לנו
כפל גאוש, מתח שוא לנו
ממה שזה הנה

היא: מה עוד זה שעמך עושה
לשכוח כשהוא מדוכא?
טובים הם מאתנו
להפוך צרה לרון
הם משמחים ואנו -
רק בנו - בגון!
מה הם, תהיתי, עושים
לסלק את כל השדים?
להם ונדאי יש קסם
עוד לא הזכרת, אף -
מה זה שעמך עושה
לשכוח?

היא: לפעמים נשמע
שאוהבים מחול
ומשתגעים כולם בריקודים
אחרי בצה
בראש נמחק הכל
ואז הדפאון אינם זוכרים
זה מה שעמך עושה -
כה אומרים.
(הם רוקדים).

היא: מה עוד זה שעמך עושה
להתרפא כשהוא חולה?

הוא: יושבים וסתם תוהים מה
עושים אנשי מלכות
זה מה שעמך עושה

היא: באמת?!

הוא: שמעתי זאת, מפי מקורות מוסמכים!

ביחד: זה מה שעמך עושה!

איה פילינה זמן בטקוטלנד (יא)
 אל החוק לא שמנה לב (יא)
 הוי עשינה ביה בטקוטלנד (יא)
 כל משפט היה אויבו!
 הוי ליבי עודו בטקוטלנד
 מעוני מאוד חביב
 בגבעה יפה בטקוטלנד (יא)
 איזו בחירה אשב

איה עם סקוטלנד, איה! (2x)
 אין אנשים ערשים תשובה פה
 כי הפסיקה לעשות פה עבירות!
 כל נשמה היא סחורה זה
 זהה הסוף זה גסטאפו!
 לעזאזל עם טוב, לעזאזל!

כל דבר ביה עכשיו אסור
 (דרי דון, דרי דון)
 ואין סיגה ליום ספר
 (דרי דון, דרי דון)
 אני רוצה להשתלל
 ואף לחטוא כדאי
 שוב אשם וגם שוב חיי!

לעזאזל עם צוקו
 לעזאזל עם אמתו
 לעזאזל עם חו וחטו
 לעזאזל עם טובו

לעזאזל עם טובו (2x)
 עשר שנים גמלנו חסד
 ושמרנו זכויות של עניים
 עשר שנים שלונה נפרטת
 כמה נורא - אוי זה זונעהו!
 לעזאזל עם טוב, לעזאזל.

כל יום ניום זה מדכא
 (דרי דון, דרי דון)
 נעשה גרוע וקשה
 (דרי דון, דרי דון)
 אני רוצה לסבוח עיר
 או לרצוח עשר איש
 רק ששוב נעים ארגיש
 לעזאזל עם טוב,
 לע-זא-זל - עם - טובו

כשזוכר אני את כל התענוגים
 שמלאו חיי! (להלי לו, להלי לו)
 פעם הרגתי אדם שהפכה את אשתו
 ערומה, אוי (להלי לו, להלי לו)
 היא ענתה לי אלמנתו,
 גלי לזוז מגרפתו
 "אדוני אמור נא, איה אני יכולה
 חסרה לגמלו!"

לעזאזל עם טוב (2x)
 גרים ויתומים שמורים הם
 ובחולות לצאת לא פחדות
 פעלי הפית בטוחים הם
 זה לא הוגן - זה מעצבון!
 לעזאזל עם טוב,
 לע-זא-זל - עם - טובו

מקהלה: הם מצאנו את גורניביר, עם לנסלוט האביר
את החרב לאנס לקח, רב איתם ואז ברח
אז בבוקר לא פהיר, באה למשפט גורניביר
התביישה מגור דינה, נידונה היא לשרפה
איזה בעיה, ארטור! איזה צחוק!
התהרוג את המלכה, או את החוק?
מקהלה: הם קבעו את עונשה עם הגן החמה
אולי לאנס יתקיף העיר ויציל את גורניביר?

אישה: שלאנט ציל אותה המלכה ונדאי רוצה
אחרת לא היה בוחר נדוקא הזמן הזה
אישה: כשהכל חשוך מאד אין שעה יותר טובה
לקחת את המלכה גורניביר
מקהלה: תיגמר הרעות בו ביום שתמות
כל העם נאג פעיר: ישרפו את גורניביר?
מקהלה: אז אתה אנושי בכל זאת, ארטור...
אנושי - וחלט!

מקהלה: ואז פתאום התחילה לרעוד האדמה
פתאום בתוך השער התפרץ צבא
ושם בראש הגדוד גלחם הוא ומסתער
בא לאנסלוט לשחרר גורניביר
לנס: תחי המלכה!
מקהלה: אתה רואה, ארטור? אתה רואה את
לנסלוט הטוב שלך הורג את אבירה
הטובים? השולחו שלה נשבר, ארטור!

מקהלה: עשרות או יותר נהרגו בתצר
על ידי לאנס האביר כשהציל את גורניביר
מקהלה: איזה פשלוך אתה, ארטור! איך יכולת
להאמין שתצליח בלי להיות אכזרי כמוני!

מקהלה: בו ביום של השמד, עוד דבר נאכד
(2X) - [בחצר מלא אדום, בא הסוף של החלום
גורניביר (4X)

כָּל עֶרֶב מִדְּצַמְמֵר עַד דְּצַמְמֵר
לִפְנֵי שְׁתַּרְדֵּמָה בְּלִילוֹת
תִּזְכּוֹר הַסִּיפּוּרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
עַל קַמְלוֹט

תִּשְׁאַל כָּל אִישׁ אִם הַסִּיפּוּר שָׁמַע הוּא
אֵם לֹא, סֵפֶר לוֹ בְּמַלִּים בְּרוּרוֹת
שֶׁפָּעַם הָיָה מְקוֹם נִפְלֵא שֶׁקְּרָאוּהוּ.
קַמְלוֹט

קַמְלוֹט ! קַמְלוֹט !

עֲכָשִׁיר תִּקְרָא בְּלֵב חוֹפְשִׁי -

סוּם - קַמְלוֹט ! קַמְלוֹט !

בּוֹ, קַמְלוֹט, בְּנֵי

שֶׁם לֹא מְגִיעַ חוֹרֵף עַד דְּצַמְמֵר
וְרַק יוֹרֵד הַגֶּשֶׁם בְּלִילוֹת
תִּשְׁמֹר עַל הַחֲלוּם
שֶׁפָּעַם הָיָה מְקוֹם
לְרַבֵּעַ קֵט שֶׁל זוֹהַר
שֶׁנִּקְרָא קַמְלוֹט !